

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413214299
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4413214299.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: H.. Q. Q., so sídlom K. G., P. cesta XXXXX/XB, IČO: 43 400 191, právne zastúpený KATONA - Advokátska kancelária, s. r. o. so sídlom Nové Zámky, M. Matunáka 11, proti žalovanej: Q.. G. Q., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B., J. 1, toho času K. G., D. XX, právne zastúpená JUDr. Mariánom Mackom, advokátom, so sídlom Nitra, Kocelova 2, o zaplatenie 885 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 885,- eur od 26.4.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 12.1.2017 č. k. 9Co/10/2016-217 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 885,- eur potvrdil a v časti úroku z omeškania a náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolačný súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 885,- eur je potrebné podľa ustanovenia § 387 odsek 1 C.S.P. potvrdiť a v ďalšej časti, a to v časti úroku z omeškania, ako aj v časti náhrady trov konania je potrebné rozsudok zrušiť podľa ustanovenia § 389 odsek 1 písmeno c) C.S.P.

Vo vzťahu k časti výroku, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 885,- eur považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a vzhľadom aj na rozsah odvolania a odvolacích dôvodov sa s týmto rozhodnutím a jeho právnym posúdením veci v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožnil a na tieto v plnom rozsahu poukázal a konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9C/63/2014-189 zo dňa 2.9.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 24.4.2017 v časti o zaplatenie sumy 885,- eur.

2. Čo sa týkalo ďalšej časti nároku žalobcu, podľa ktorej súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť istinu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 885,- eur od 2.11.2010, v tejto časti považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne, nakoľko v tejto časti rozhodnutie nespĺňalo náležitosti v zmysle § 157 odsek 2 O.S.P. (platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) a nie je v súlade ani s ustanovením § 220 odsek 2 C.S.P. (platného a účinného predpisu v čase rozhodovania odvolacieho súdu). Žalovaná v konaní popierala, že jej bola doručená faktúra č. 56/2010 vystavená na sumu 1.435,- eur s dátumom vystavenia faktúry 1.10.2010, z ktorej vyplýva lehota splatnosti 1.11.2010. V spise sa nachádza list právneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.4.2013, ktorý je adresovaný žalovanej a ktorého prílohu tvorí aj faktúra č. 56/2010, avšak nie je preukázané, či tento list spolu s faktúrou bol žalovanej

doručený. Z dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaná uhradila žalobcovi za opravu vozidla sumu 500,- eur dňa 6.10.2011 a sumu 50,- eur dňa 19.11.2012. Z výpisov SMS správ, ktoré sa v spise nachádzajú vyplýva, že žalovaná uistovala žalobcu, že mu zaplatí zvyšok za opravu motorového vozidla, avšak v akej výške a kedy skutočne získala vedomosť o fakturovanej sume, nebolo možné ustáliť z tých dôkazov, ktoré sa v spise nachádzali podľa rozsudku odvolacieho súdu. Z týchto dôvodov odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť opätovne posúdiť počiatok, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s dlžnou sumou, keďže vystavenie faktúry nie je možné považovať za dohodu. Bude potrebné opätovne posúdiť, kedy žalobca žalovanú požiadal o plnenie. Z týchto dôvodov povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o žalovanom príslušenstve z priznanej istiny, a to najmä ustáliť počiatok omeškania a v tejto časti rozhodnutie odôvodniť tak, aby netrpelo vadou arbitrárnosti, pričom dôkazná povinnosť, kedy žalovaná preukázateľne vedela o svojom dlhu a bola požiadaná o jeho plnenie, je na žalobcovi.

3. Čo sa týka výroku o nároku na náhradu trov konania, vzhľadom na to, že odvolací súd čiastočne potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, a to v istine a v časti príslušenstva rozsudok zrušil, v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov celého konania.

4. Dňa 17.5.2017 súd pojednával v neprítomnosti žalovanej a právneho zástupcu podľa ustanovenia § 180 C.S.P., keď právny zástupca žalovanej vopred svoju neúčasť ako aj neúčasť žalovanej ospravedlnil písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.5.2017 z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti žalovanej.

5. Súd vykonal dokazovanie, a to prednesom právneho zástupcu žalobcu a špecifikáciou počiatku úroku z omeškania, ktoré špecifikoval právny zástupca žalobcu, výzvou právneho zástupcu žalobcu adresovanou žalovanej, kópiou podacieho lístku, výsledkom reklamačného konania Slovenskej pošty, a.s., a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Právny zástupca žalobcu uviedol, že v plnom rozsahu trvá na písomnej špecifikácii a zdôvodnenia počiatku úrokov z omeškania s tým, že upresnil percentuálne vyčíslenie úroku z omeškania, čo má byť 8,75 % v súlade s ustanovením § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení a za počiatok omeškania určil deň 26.4.2013. Uviedol, že žiadne iné návrhy na dokazovanie vo veci nemal a v prípade úspechu žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Špecifikáciu počiatku úroku z omeškania právny zástupca žalobcu podrobne rozviedol, odkedy si uplatňuje úrok z omeškania z priznanej sumy 885,- eur v súlade s ustanovením § 139 a nasl. C.S.P. a uviedol, že žiada priznať úrok z omeškania od 26.4.2013 vo výške 8,75 %. Zdôvodnil to tým, že žalovaná o svojej povinnosti zaplatiť dlh musela vedieť najneskôr v čase, keď zaplatila žalobcovi dve splátky tohto dlhu, teda dňa 6.10.2011, keď zaplatila 500,- eur a dňa 19.11.2012, keď zaplatila 50,- eur. Vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od vykonania predmetnej opravy, žalobca už nemá k dispozícii relevantné doklady, ktorými by vedel preukázať moment, kedy požiadal žalovanú o plnenie, avšak právny zástupca žalobcu listovou zásielkou zo dňa 23.4.2013 požiadal žalovanú o zaplatenie dlžnej sumy, pričom prílohou tejto listovej zásielky bola okrem iného aj faktúra č. 56/2010. Žalovaná si túto listovú zásielku prevzala dňa 25.4.2013. Svoje tvrdenia právny zástupca hodnoverne preukázal výzvou zo dňa 23.4.2014, ktorú adresoval žalovanej a priložil ju k tejto špecifikácii a kópiou podacieho lístku, že túto výzvu zaslal žalovanej, a výsledkom reklamačného konania od Slovenskej pošty a.s. o tom, že si žalovaná túto zásielku prevzala osobne dňa 25.4.2013.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd dospel k nasledovnému právnomu názoru a záveru veci:

9. Podľa ustanovenia § 121 odsek 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

10. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

12. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mi veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

ods. 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Úrok predstavuje vopred dojedanú odplatu za užívanie istiny. Úrok prichádza do úvahy len pri peňažných záväzkoch. Výška úrokov nie je ohraničená žiadnym právnym predpisom, rovnako ako nie je určená žiadnou osobitnou právnou normou. Pri posudzovaní výšky dojednaných úrokov sa prihliada na ich súlad s dobrými mravmi. Naproti tomu treba rozlišovať zmluvné úroky od úrokov z omeškania. Úroky z omeškania predstavujú sankciu za porušenie povinnosti dlžníka splniť riadne a včas svoj peňažný záväzok (§517 odsek 2 OZ). Výška úrokov z omeškania je ustanovená Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., konkrétne § 3 tak, ako je vyššie citované.

14. Na základe doplneného dokazovania podľa rozsudku odvolacieho súdu žalobca upresnil počiatok, kedy sa dostala žalovaná do omeškania so zaplatením žalovanej sumy 885,- eur. Tento počiatok žalobca určil dňom 26.4.2013, čo aj správne zdôvodnil podľa písomnej špecifikácie počiatkov úroku z omeškania, čo aj doložil hodnovernými dôkazmi, a to výzvou, ktorú adresoval právny zástupca žalovanej dňa 23.4.2013, ktorá obsahovala aj faktúru č. 56/2010, kde ju vyzval, aby zostatok neuhradenej sumy vo výške 885,- eur zaplatila žalobcovi a zároveň bola upozornená, že v prípade, ak zo strany žalovanej nedôjde k bezodkladnému zaplateniu dlžnej sumy, advokátska kancelária žalobcu je splnomocnená domáhať sa splnenia povinnosti žalovanej aj súdnou cestou. Žalobca tiež preukázal, že túto výzvu zaslal doporučené žalovanej a že túto výzvu si žalovaná prevzala dňa 25.4.2013 podľa výsledku reklamačného konania Slovenskej pošty, a.s., teda správne žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy 885,- eur žalobcovi dňom 26.4.2013, vzhľadom aj na odstup času, ktorý uplynul od vykonania predmetnej opravy motorového vozidla, ako aj ku skutočnosti, ktorú sám žalobca uznal, že už nemá k dispozícii relevantné doklady, ktorými by vedel preukázať moment, kedy požiadal žalovanú o plnenie. Okrem toho žalovaná sama dobrovoľne pred podaním žaloby plnila zo sumy 1.435,- eur, ktorá bola vyfakturovaná faktúrou č. 56/2010, a to tak, že zaplatila dve splátky dlhu 500,- eur dňa 6.10.2011 a 50,- eur dňa 19.11.2012. Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcu aj v určení percentuálnej výšky úrokov z omeškania, ktorú určil správne, a to vo výške 8,75 % zo sumy 885,- eur ročne v súlade s ustanovením § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení.

15. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že je možné žalobe vyhovieť v časti priznania úroku z omeškania ako sankcie, že žalovaná včas nezaplatila žalovanú sumu tak, ako to uviedol a navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, čo aj dostatočnými dôkaznými listinami preukázal.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalobcovi v rozsahu 100 % podľa § 262 odsek 1 C.S.P. a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P. V súlade s rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 9Co/10/2016 zo dňa 12.1.2012 súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý bol plne úspešný v tomto konaní, pretože čo sa týka zaplatenia žalovanej sumy 885,- eur, vec je právoplatná dňom 24.4.2017 a čo sa týka ďalšej časti, súd tiež vyhovel nároku žalobcu v časti úroku z omeškania, ktorý predstavuje 8,75 % v súlade s ustanovením § 10c Nariadenia vlády č. 87/1997 Z. z. od 26.4.2013, kedy sa dostala žalovaná do omeškania so zaplatením sumy 885,- eur, a teda z tohto dôvodu má žalobca nárok nie len na náhradu trov konania vzniknutých pred súdom prvej inštancie, ale aj nárok na náhradu trov konania vzniknutých v rámci odvolacieho konania. Komplexne výška trov konania bude vyčíslená tak, ako je vyššie citované, samostatným uznesením v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).